

DOBRÝ PASTÝŘ

Časopis evangelického sboru v Krnově vydáván pro členy a přátele sboru
za dobrovolný příspěvek

NA CESTĚ DO EMAUS

**... připojil se k nim sám Ježíš a šel s nimi.
Ale něco jako by bránilo jejich očí, aby ho poznali.**

Lukáš 23, 15-16

Úvodník

Boží láska nás spojuje, i když si nejsme tělesně nablízku

Odevzdal jsem vám především, co jsem sám přijal, že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem a byl pohřben; byl vzkříšen třetího dne podle písem, ukázal se Petrovi, potom dvanácti. Poté se ukázal více než pěti stům bratřím najednou; většina z nich je posud na živu, někteří však již zesnuli. Pak se ukázal Jakobovi, potom všem apoštolům. Naposledy ze všech se jako nedochůdčeti ukázal i mně. Vždyť já jsem nejmenší z apoštolů a nejsem ani hoden jména apoštol, protože jsem pronásledoval církev Boží. Milostí Boží jsem to, co jsem, a milost, kterou mi prokázal, nebyla nadarmo; více než oni všichni jsem se napravoval – nikoli já, nýbrž milost Boží, která byla se mnou. Ať už tedy já, nebo oni – tak zvěstujeme a tak jste uvěřili.

1K 15, 1-11

Milé sestry, milí bratři a přátelé,

apoštol Pavel vydal svědectví o Ježíši Kristu. O tom, že Pán zemřel za naše hříchy a byl vzkříšen. To vše podle Písem. Pavel se přitom odvolal na svědectví těch, kdo ho předešli, sám se označil za posledního a nejmenšího. Vyjme-

noval celou řadu svědků a připojil k nim vlastní výpověď. Pavel je zván apoštolem pohanů, přes něj došla zvěst o smrti a vzkříšení Ježíše Krista až k nám. A tak se i my smíme a máme zařadit do té štafety svědků.

Jak čteme, vzkříšený Pán se tehdejším svědkům ukázal přímo, ale pak odešel a takto se už nezjevuje. Ale dostali jsme dar Ducha svatého a v něm se setkáváme také s Kristem. Kolem stolu Páně, když spolu sdílíme chléb a kalich, kolem jeho Slova, v modlitbě a zpěvu. Kdekoli se dva nebo tři sejdou v jeho jménu, tam je on uprostřed nich. Tam je smíření a naděje, která sahá za tento svět, přes hranici naší dočasnosti. Pán Ježíš dává životu smysl, jaký bychom si sami nevymysleli, ani nikde nenašli.

Srdečně Vás zvú do společenství lidu Kristova, jak to jen bude možné. Dokud máme možnosti setkání omezené, pamatujme, že nás spojuje Boží láska a že také naše modlitby jsou společné, i když nejsme tělesně nablízku. Přeji Vám radost a naděje do příštích dnů. Pokoj Vám.

Martin Litomiský

Předvánoční shromáždění se křtem

Velmi slavnostně, vánočně vyzdobený kostel se stal kulisou i svědkem radostné události. Zase po nějakém čase zde došlo ke křtu dospělého, zralého člověka.

V rámci předvánočních bohoslužeb v neděli 15. prosince 2019 pokřtil bratr fa-

rář Martin Litomiský sestru Ludmilu Vajdovou. Stalo se tak na její vlastní žádost po několika konzultacích s bratrem Martinem, a také po setkání s celým staršovstvem.

Sbor vyslechl z úst sestry Ludmily vyznání víry v nej-

milosrdnějšího Otce v nebesích i v Pána Ježíše Krista a Ducha svatého. Za všechny zúčastněné přivítala paní Lidka ve sboru sestra Eva Roztomilá, kurátor Jiří Marek a ostatní členové staršovstva.

/ps/

Sborová shromáždění zrušena

Přátelé, sestry a bratři, vzhledem k opatřením vlády v boji s tzv. koronavirem bylo staršovstvo nuceno až do odvolání zrušit všechna sborová shromáždění i plánované společenské akce.

Nejvíce všechny samozřejmě mrzí zrušení bohoslužebných shromáždění o Velikonocích.

Prosím, nenechte se tím zaskočit a znepokojit. Doporučuji Vám poslech bohoslu-

žeb v rozhlase a četbu Písma. Pro ty, kdo mají internet: Přehled on-line přenosů bohoslužeb shromažďuje ústředí církve na adrese: <http://bit.ly/e-bohosluzby>.

Kdykoli mi můžete zavolat na mobil (603 547 796) nebo poslat sms a zavolám já Vám. Můžeme mluvit telefonicky a případně domluvit návštěvu.

Přeji Vám všem Boží požehnání, pokoj a zdraví.

Martin Litomiský

Došlo mi, že dveře byly otevřené!

Rozhovor s Ludmilou Vajdovou

Už před Vánoci jsme do sboru přijali paní Ludmilu Vajdovou a také jsme byli svědky jejího křtu. Jelikož se s Lidkou ještě většinou příliš osobně neznáme, požádali jsme ji o rozhovor. Lidka je vdaná, má dvě děti, dceru (19 let) a syna (15 let). S rodinou žije v Krnově. Pracuje jako vedoucí oblasti Krnov a Bruntál ve Slezské diakonii.

● Lído, jaká byla tvá cesta k nalezení Boha?

Představím svou cestu úryvkem z knihy Minutová moudrost: „Na otázku po svém vlastním Osvícení Mistr vždy odpovídal mlčením. Všechno, co se kdy dozvěděli, bylo to, co řekl jednou svému nejmladšímu synovi, který chtěl vědět, jak se otec po svém Osvícení cítil. Odpověď zněla: „Jako blázen.“ Když se syn zeptal proč, Mistr odpověděl: „Inu, synku, bylo to asi jako když se dobýváš s velkou námahou do domu, lezeš přitom po žebříku a rozbíjíš ok-

no - a pak přijdeš na to, že dveře byly otevřené.”

Tak to bylo i s mou cestou. Hledala jsem s velkou námahou NĚCO, co jsem nedokázala popsat. Oklikou jsem hledala ve východním učení, New Age, Reiki. Nazývala jsem to různě, jako Energie, Vesmír či Příroda. Teprve až jsem své srdce otevřela možnosti, že je to Bůh, začalo to v mém srdci rezonovat a naplňovat mě neskutečná láska a vděčnost. Přišel neskutečný pocit, jako když naleznete cestu DOMŮ.

● Co tě vedlo ke křtu?

Ke křtu vedla více jak pětiletá cesta. Nejprve jsem se musela oprostít od předsudků a zkrslých představ, které mají lidé všeobecně o církvi a věřících. Cesta ke křtu byla pomalá a trvalo, než přešla v rozhodnutí stát se součástí nějakého společenství. Jsem vděčná za mou věřící spolužačku, která mě mou cestou provázela a smě-

řovala mě. Okamžik radosti, kdy jsem se v květnu minulého roku rozhodla pro křest, se mnou sdílela také. Pak nastal další krok, a to rozhodnutí, kterou církev oslovím.

● Proč ses rozhodla zrovna pro ČCE?

Věděla jsem, že katolická církev mi není úplně blízká. Možná ve mně vůči této církvi přece jen zůstaly nějaké předsudky, ale působí na mě hodně svázaně a nesvobodně. Evangelická církev oslovovala mé srdce. Co mě však přesvědčilo o společenství ČCE bylo pročtení Dobrého pastýře, webových stránek, fotografie, zkrátka informace ze života sboru. Pak po prvním setkání s panem farářem, s lidmi jako Evička, Jirka a dalšími, bylo rozhodnuto.

● Jaký vztah máš k Ježíši Kristu?

Pro mě existuje síla nejvyšší, které svěřuji své problémy i radosti, které vkládám do rukou svou životní cestu, své díky, vděčnost i prosby, a tou je Bůh. Ježíš Kristus nabádá, že se máme v jeho jménu modlit k Pánu Bohu, našemu nebeskému Otci.

Jan 16, 26-28: „Ten den budete Otce prosit v mém jménu. Tím nechci říct, že za vás budu prosit já. Sám Otec vás totiž miluje, protože milujete mě a uvěřili jste, že jsem přišel od Boha. Vyšel jsem od Otce a přišel jsem do světa. Teď ze světa odcházím a vracím se k Otci.“

Vnímám, že se Ježíš Kristus pro nás všechny obětoval, aby nám ukázal nekonečnou a nepopsatelnou Lásku našeho Otce, který dokáže pouštět a stále znova nás stavět na správnou cestu. Má neskutečnou trpělivost s našimi nedostatky a chybami a nekončící víru v nás lidi, že se polepšíme a očistíme svá srdce i skutky od všech hříchů.

Filipským 4, 6-7: „O nic nebuďte úzkostliví, ale ve všem

oznamujte Bohu své žádosti v modlitbě a prosbě s děkováním. A pokoj Boží, který převyšuje všechno porozumění, bude střežit vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši.“

● Jaká přání máš do budoucna?

Zaměřím se teď na přítomnost, protože ta může

hodně ovlivnit naši budoucnost. Každým přítomným okamžikem se teď prolíná koronavirus. Není to lehké období. Ale uvědomme si, že obavy a strach nás stojí spoustu energie, kterou můžeme nasměrovat raději k intenzivní modlitbě k Pánu a také ke vzájemné pomoci. Ježíš nás učí, že jediný způsob, jak překonat strach, je VÍRA. Mějme na paměti, že Bůh je neustále s námi, je přítomný v každém okamžiku. Prosme ho o sílu pro tyto dny, modleme se za zdraví pro nás i naše bližní. Nehledejme znamení, kdy Bůh něco udělá za nás, ale možností jak ukázat, že Bůh jedná skrze nás.

A s tímto se s Vámi i rozloučím: pokoj Boží a srdce na správném místě nám všem.

/ps/

První dětský karneval na faře

Letos poprvé se konal dětský karneval na naší faře. Uskutečnil se v sobotu 22. února odpoledne. Musím říct, že to byla velmi vydařená akce. Soudě dle reakcí zúčastněných, které se ke mně donesly. Úsměvy a radost dětí jsou pro nás, co jsme karneval pořádali, totiž největší odměnou a zpětnou vazbou.

V herničce se přes týden schází už celkem dost maminek s dětmi, a tak jsem si říkala, že by to chtělo nějakou akci. Období karnevalů tomu skvěle nahrávalo. Celý sál na faře a hernička se tak staly v sobotu odpoledne místem, kde probíhalo karnevalové veselí. Během chvíle všude pobíhaly dě-

ti v nejrůznějších maskách. Princezny, víly, rytíři, medvídek Pú, Spiderman, včelička, Červená Karkulka a mnoho dalších krásných masek.

Po přivítání následovala výtvarná dílnička, kde si děti za pomoci rodičů vyráběly veselé kravaty. Kdo měl vyrobeno, mohl si vyzkoušet opičí dráhu. Poté jsme si dali pár protahovacích básniček a pak nám děti představily své kostýmy. Najednou se v sálku na zemi objevili klauni. Krásní barevní papíroví klauni. Ale z nějakého důvodu se mračili. Děti měly přijít na to, proč. Společně pak zjistily, že jim chybí klobouk, kravata a balónek. Všichni se pak rozběhli tyto

věci najít. Balónky se vznášely v šapitó, klobouky ležely v prolézacím tunelu a kravaty daly děti klaunům – ty, co si vyrobily. A už se všichni klauni usmívali.

„To je moc pěkné, že jste tomu klaunovi pomohli. Udělali jste mu radost. A přesně tohle bychom měli dělat. Když se někdo neusmívá, je smutný, tak bychom mu měli pomoci. Měli bychom mu udělat radost, a pak se třeba zase začne smát stejně jako ti naši klauni.“ To bylo malé jednoduché poselství, které si děti měly odnést.

A už je to tady! Jedeme dětské bingo o super ceny. Původně to byla hra pro dě-

ti, kde jim rodiče měli vypomáhat, ale nakonec převzali hlavní roli rodiče a soupeřili o to, kdo dříve a hlasitěji vykřikne ono pověstné BIN-GO a vyhraje tak cenu. Děti se mezitím honily a hrály si. Poté co jsme rozdali všechny ceny, se karneval chýlil ke konci. Děti ještě tancovaly na své oblíbené písničky a my se se všemi, kdo přišli, pomalu loučili.

Musím říct, že už pár dnů před karnevałem jsem byla značně nervózní a obávala se, jak vše dopadne. Modlila jsem se za celou akci, ale stejně nervozita přetrvávala. Vše ale opadlo, když se celý sálek zaplnil radujícími se dětmi s rodiči. Stálo to za to – ten svíravý pocit v žaludku po celé tři dny před akcí. ☺ Příště zase! Děkuji všem, kdo přišli. Děkuji Lidce za to, že do toho se mnou šla. Děkuji Pánu, že celou akci požehnal a že žehná herničce, do které přichází stále nové maminky s dětmi.

Marta Marková

Přesadit 40letý strom není jen tak

Radovan a Zuzka Vladíkoví Rse svými malými syny Eliášem a Mikulášem se před časem z Krnova odstěhovali do Litoměřic. Radovan ve sboru působil jako starší. Jelikož na celou rodinu rádi vzpomínáme, udělali jsme s Radovanem následující korespondenční rozhovor.

● Radovane, jak se vám daří?

Děkuji, dobře :-). Předně bych chtěl na začátku touto cestou moc pozdravit celý krnovský sbor, který je pro mne, jak se říká, srdeční záležitostí.

Když se vrátím ke konkrétnější odpovědi, tak si myslím, že se máme moc dobře. Ve smyslu, že zakoušíme moře Božího požehnání. Jsme zdraví, máme zdravé děti, máme práci, kde bydlet, sbor, který můžeme svobodně navštěvovat, hodné lidi kolem sebe. Co více si přát? :-)

No vždycky se něco najde, ale rád bych vždy zjistil, jestli je to z nevděčnosti nebo z touhy si přát více z Božích darů. Ale to jsem trochu odbočil.

● Jak je to vlastně dlouho, co jste se odstěhovali?

Stěhovali jsme se (pamatuji si, že za opravdu husté chumelenice) na konci dubna roku 2017. Takže to budou pomalu tři roky. V něčem to uběhlo jako voda a v něčem ani ne. Podle toho, z jakého úhlu se na to člověk dívá.

● Kde nyní žijete/bydlíte?

Bydlíme v podnájmu 3 + 1 v centru Litoměřic. Jsme za byt i polohu vděční. Zuzka to má blízko do práce, je to kousek do města i do křesťanské mateřské školky (metodistické církve evangelické), kam chodí obě naše děti. Takže opravdu moc fajn.

● Líbí se vám tam?

Vyměnili jsme Sudety za Sudety. Vnímám velkou podobnost Krnova a Litoměřic. Obě cca stejně velká města s dlouhodobou historií. V tomto je to podobné. Co je jiné, jsou samozřejmě lidi. Nové výzvy do budování kontaktů, vztahů, přátelství. Upřímně jsem byl zaskočen uvědoměním, jak mi Krnov, domovina chybí. Prostě přesadit více než 40letý strom není, jak jsem zjistil, jen tak. Dopad byl těžší, než jsem čekal. Zuzka to má jinak. Ta se přesunula do rodné oblasti blíž svým rodičům, ke svým kořenům a známým. V Litoměřicích jsme však noví oba, takže v leccem jsme začínali „od nuly“ stejně.

Litoměřice jsou pěkné místo pro život. Abych byl ale upřímný, kdyby bylo pouze na mně, tak bych se vrátil zpátky. Nevím, jestli přímo do Krnova, ale na Moravu - Slezsko určitě. Ovšem není to tak jednoduché. Není to jen mé rozhodnutí, hraje tam spousta

okolností a od mé ženy vnímám, že aktuálně o přesunu neuvažuje.

● Jaké navštěvujete společenství?

Chodíme do ČCE Litoměřice a je to sbor početně podobný tomu krnovskému. Co se týče věkového rozložení, tak převládají členové 50+, což mne vede k úvahám, jak bych mohl osobně pomoci/podpořit práci s mládeží či střední generací.

● V čem se liší od našeho sboru?

V podstatě jsou to sbory v mnohých ohledech velmi podobné. V Litoměřicích je například nová zkušenost s domácími skupinkami. Aktuálně se snažíme o jednoměsíční domáčí skupinku na různých místech, kdy je předem zmíněna v ohláškách a účastníci se mohou měnit. Tento formát je pro sbor nový. Naopak co jsem zažil v Litoměřicích poprvé, jsou tematické diskuzní večery s pozvanou osobností, které se konají jednou za měsíc. Dále pak pravidelná setkávání „Mužů a „Žen“, na kterých se otevírají různá nejen genderová témata, která si někdo z účastníků připraví nebo se pozve host.

● Co nového u tebe v práci?

Od října minulého roku jsem udělal pracovní změnu. Ukončil jsem moje působení

v Mladoboleslavské škodovce. Jsem rád za tuto pracovní zkušenost, ale zjistil jsem, že práce IT projektového manažera mne nenaplnovala. Potřebuji pracovat více s lidmi a pro lidi, tak jak tomu bylo v minulosti ve školství. Tak se ze mě stal lektor/školitel na volné noze. Což znamená, že podnikám jako OSVČ, a s novými kolegy z ostravské firmy RainFellows (volný překlad „kamarádi do deště“). Pracujeme v různých firmách se skupinami a naše hlavní témata jsou firemní kultura (budování vzájemné spolupráce, respektu, otevřené komunikace) a agilní způsob vedení projektů (technika, která má svoje kořeny ve filozofii práce Tomáše Bati).

Dále rozjíždíme neziskovku BrainBrush (kartáč na hlavu), která je určena dětem, studentům SŠ a VŠ. Smyslem spolu je ve zkratce záměr, aby si

mladý člověk dokázal odpovědět na otázku: „Kdo jsem? Čeho bych chtěl v životě dosáhnout? V čem je moje vášeň?“. A jít a nebát se uskutečňovat svoji životní cestu.

● Co tvá žena Zuzka, pracuje?

Od září 2018 pracovala na poloviční úvazek v Litoměřické diakonii ČCE jako pokladní a administrativní pracovník. Pak si od srpna 2019 zkusila i práci s klienty v sociální službě podpora samostatného bydlení - na druhou půlku úvazku.

Zjistila ovšem, že práce s čísly ji baví víc, je v tom dobrá a chce se v této oblasti pohybovat a rozvíjet. Takže od března 2020 pracuje na plný úvazek jako účetní a pokladní. Před dvěma lety převzala funkci sborového pokladníka. Mimo jiné ve sboru vede tvoření s předškolními dětmi a stará se o provoz hostovského bytu

a herničky, kterou se podařilo vybudovat s přispěním grantu z církve.

● Můžeme vám být my taky v Krnově nějak prospěšní?

Budeme moc vděční za modlitby, abychom měli moudrost, jednotu a Boží vedení, kde a jak máme sloužit a pracovat. Dále určitě za lásku a trpělivost k našim živým dětem, abychom pro ně mohli být rodiči co nejvíce podle Kristova příkladu. Díky moc předem. :-)

Na závěr bych chtěl ještě jednou pozdravit všechny Krnovské. Často vzpomínám na vše dobré, základy a kořeny, které jsem u vás dostal. Přejí celému sboru Boží požehnání a sílu a moudrost pro kazatele a celé staršovstvo do jeho vedení.

Zdraví Radovan, Zuzka, Eliáš, Mikuláš.

/ps/

Výročí úmrtí Milana Moletze

bývalého faráře krnovského sboru ČCE

Vlétě uplyne již 15 let, co zemřel náš bývalý farář Milan Moletz. Shodou okolností na Milana a spolupráci s ním po dlouhé době vzpomínal pastor z Glubčic Czesław Kazmirow, který nyní pravidelně navštěvuje naše modlitebni shromáždění. Rozhodli jsme se v této souvislosti otisknout také vzpomínku Dana Drápala, u něhož v pražském sboru Maniny Milan jako křesťan „uzrál“ a rozhodl se pro službu kazatele.

Vzpomínka pastora Czesława

Před několika lety jsem byl v Ostravě na evangelizačním shromáždění, kde byl hlavním kazatelem Reinhard Bonnke. Působila zde moc Božího slova a Duch svatý. Několik lidí přijalo uzdravení. Mezi nimi byla holčička, která byla slepá na jedno oko. Po modlitbě bratra Bonnkeho byla uzdravena.

Během shromáždění mnoho lidí přijalo spasení a uvěřilo v Pána Ježíše Krista. Součástí evangelizace byla prezentace křesťanské literatury, kde jsem mimochodem nějakým způsobem přišel k adrese ČCE a adrese bratra Milana Moletze, ul. Albrechtická 92 v Krnově.

Jednoho dne jsme se spolu se svým bratrem Vladislavem objevili u dveří domu bratra Moletze. Dveře nám otevřel mladý muž, který nás srdečně pozval na návštěvu, a jeho žena Eva nám uvařila výbornou kávu. Setkání probíhalo v srdečné atmosféře, vzájemně jsme se poznávali a plánovali spolupráci na Božím díle. Tak se také stalo, že jsem byl mnohokrát přítomen na shromáždění a biblických hodinách zdejšího sboru.

Později jsem pozval bratra Moletze a jeho sbor do našeho sboru v Głubczicích. Hlavním kazatelem nedělních bohoslužeb byl právě Milan Moletz. Náš sbor BETEL z Głubczic byl dvakrát pozván do Krnova. První shromáždění bylo v kostele svatého Ducha a druhé v Domě dětí a mládeže.

Naše spolupráce s pastorem Moletzem skončila kvůli jeho odjezdu do Ameriky. Já jsem kromě pastorační práce v Głubczicích začal podnikat, abych finančně zabezpečil svoji rodinu. Tyto povinnosti mě zcela pohltily.

Celou dobu jsem si myslel, že Milan bydlí s rodinou

• Milan Moletz

v Americe. Po odchodu do důchodu jsem se rozhodl obnovit vztahy s křesťany v Krnově. Při procházce okolo kostela ČCE jsem potkal Tamaru Maláčovou. Od ní jsem se dozvěděl smutnou zprávu, že Milan již několik let nežije.

V současné době prožívám nová obecenství, a to se dvěma sbory Pána Ježíše Krista v Krnově /ČCE a KS/. Mám touhu a také příležitost se společně modlit. Je nádherné se setkávat a prožívat Boží milost a požehnání v obecenství bratří a sester v Krnově.

Pastor Czesław Kazmirow

Dan Drápal k Milanovu úmrtí

Milan Moletz
/25. 3. 1957 - 28. 7. 2005/

Můj milovaný přítel a člověk, jehož si velmi vážím, odešel k Pánu ve věku 48 let.

Seznámili jsme se, tuším, v roce 1982. Milan, který pocházel z Dobříše, se tehdy dostával ze závislosti na alkoholu. Uvěřil v Pána Ježíše Krista a od počátku bral cestu následování velmi vážně. Kdo ho znal, věděl, že Milan byl člověk tichý, pokorný, neokázalý. Neokázalý byl i jeho „křesťanský start“. U některých lidí, kteří v té době přišli do sboru, jsem od počátku tušil, že budou hrát nějakou významnou úlohu. U Milana tomu bylo jinak. Žádný raketový start. Zato tichý a stabilní růst.

Byla to svým způsobem krásná doba. Doba překotného růstu. Sborové skupinky se množily velmi rychle a řada lidí, kteří byli ve sboru déle než půl roku, měla jednu skupinku, na které přijímali a druhou, na které dávali.

Netrvalo dlouho a začal dávat i Milan. Jsou lidé, kteří na jeho skupinky dodnes vzpomínají. Jsou lidé, jimž posloužil k životu věčnému. Věřím, že mnozí se s ním jednou setkají „v onom lepším kraji“ a snad si i vzpomínají na ony krásné začátky.

Milanovou silnou stránkou byla pokora a tichost. Tyto vlastnosti dostávaly konkrétní podobu v nádherné schopnosti naslouchat člověku. Milan toho měl za sebou dost na to, aby byl v pokušení se nad někoho vyvyšovat nebo někoho soudit. Dokázal být spolehlivou „vrbou“, ale mnohdy i moudrým rádcem.

Koncem osmdesátých let, po odchodu jiné mimořádné

osobnosti - Verunky Hájkové - do Ostrova nad Ohří, nastoupil Milan na její místo a stal se „sborovým bratrem“. Málokdo dnes ví, co to vlastně znamenalo. Vpodstatě se stal druhým pastorem sboru. Byl to milý, spolehlivý bratr, který mne mnohokrát povzbudil a který mi mnohokrát pomohl.

V době, kdy maninský sbor opouštěl českobratrskou církev evangelickou, byl již Milan na cestě k samostatné službě v krnovském sboru této církve. Vzpomínám, jak jsme si v libeňském sboru, který jsme si dvakrát měsíčně půjčovali na shromáždění vzhledem k nedostatku prostor Na Maninách, při loučení s Moletzovými „vyměnili meče“ - Bible, které jsme používali.

Milan nastoupil v Krnově po velmi pozeňhaném bratru Kieharovi, člověku bez formálního teologického vzdělání, nicméně člověku velké opravdovosti a hluboké zbožnosti, jemuž se v pohraničí podařilo vybudovat krásný i poměrně silný sbor. Milan navázal na jeho práci. V první polovině devadesátých let jsme se navštěvovali vždy v létě, když jsem byl na chalupě v Jeseníkách na dovolené. Tuším, že jsem každý rok v Krnově v létě kázal.

Bohužel, napětí mezi charismatiky a necharismatiky a hlavně bolavá otázka vodního křtu zasáhla i krnovský sbor. V jedné vyhocené situaci se Milan na radu synodního seniora ČCE rozhodl rezignovat. Když to dělal, nevěděl, co bude dál. Nevěděl, zda odejde ze sboru sám, zda odejde větší část sboru, zda odejde třeba jen malá skupinka. Dopadlo to tak, že odešla asi polovina aktivních členů sboru a v Krnově vzniklo Křesťanské společenství. Psal se tehdy rok 1995. Křesťan-

ské společenství Krnov se dosti dlouho scházelo ve starobylém kostele sv. Ducha, který byl odsvěcen a sloužil kulturním pořadům. Byla tam výborná akustika. Vzpomínám na malý zázrak během povodní roku 1997. Na podiu v kostele byla aparatura - voda, která pronikla i do kostela, se zastavila pár centimetrů pod podiem, takže aparatura zůstala netknuta.

Na jaře roku 1998 Milan na povolání pastora rezignoval. Důvodů bylo hned několik. Došlo k určitému napětí mezi Milanem a ostatními staršími - napětí zapříčiněnému, jak to bohužel tak často bývá, nedostatkem komunikace. K tomu se připojily vážné zdravotní problémy Milanovy i jeho manželky Evy.

I v následujících letech jsem byl s Milanem ve styku, byť nepříliš častém. Milan byl muž, jehož si povolal Hospodin a jenž vstoupil do duchovního boje. Bůh měl plán pro jeho život a satan měl také plán pro jeho život. Milanovo pozemské putování skončilo. Prožil hodně věcí krásných a hodně věcí strastiplných. Věřím, že my, kdo jsme ho znali, na něj budeme vzpomínat v tom nejlepším. Mnohým byl přítelem, některým byl duchovním otcem. Všichni se musíme postavit před soudnou stolicí Kristovou a vydáme počet z toho, co jsme se svým životem udělali. Díky Bohu, není na nás, abychom Milana soudili. Jisté za něj můžeme být vděční. Velmi vděční. Dan Drápal

Pro Dobrého pastýře převzaté z evangelického týdeníku „Kostnické jiskry“ číslo 30, rok 2005. Za službu Milana Moletze v našem sboru ČCE zůstáváme vděční našemu Pánu.

Bronislav Kiehar

Prý jsem jim dal zabrat

Byl jsem požádán, abych napsal něco o své operaci. Ale vůbec nevím co, a jak se o tom píše. Začnu tedy od nohou. Snad aby to na něčem stálo. Jenže já jsem už řadu měsíců nijak pevně nestál. Chodil jsem s hůlkou a nejistě jako po vatě, protože nohy jako kdyby ztráceli cit a levá ruka také. Nakonec jsem šel k neurologovi a od něj na další vyšetření. Snímek z magnetické rezonance zneklidnil i naprostého laika. Viděl jsem, že krční obratle nejsou dobře srovnány (spíš trochu rozházeny) a mícha je v jednom místě nepěkně zúžená. S návrhem operace jsem proto bez váhání souhlasil a po nějakém čase a dalších vyšetřeních jel do FN Olomouc na neurochirurgii (pavilon M).

Věřil jsem, že to bude dobré

Jel jsem bez obav a úplně klidný. Věřil jsem, že to bude dobré. Díky za to Pánu Bohu a také všem Vám za přímlyvu a podporu – pomohlo mi to.

O nemocnicích se neříká, že to jsou příjemná místa k pobytu, ale mně se tam líbilo od začátku. Malé oddělení, milý personál i lékaři. A já pořád v klidu a v pohodě. Ještě na sále mi bylo příjemné, jak se pomaloučku propadám do snu. Ale protože jsem věděl, že mi na tu krční páteř půjdou zepředu a u toho jsem nechtěl tak úplně být, raději jsem usnul. Probouzení samozřejmě pomalé, ale hned dru-

hý den jsem zjistil, že nohy jsou jistější než dřív a ta levá ruka také v pořádku (skoro).

Díky Bohu za dobré a odpovědné lékaře a také jim, že své obdarování, znalosti a obratnost tak dobře uplatnili. Prý jsem jim dal zabrat a bylo dobře, že jsem přišel, bylo by to později horší. Vděčný jsem i personálu za hezké jednání po operaci až do mého odjezdu. Čtvrtý den mě bratr Jiří Marek odvezl domů. Díky Jirko.

S krkem v chomoutu

Od operace jsem byl tři a půl týdne prakticky pořád s kr-

kem v pevném límci, abych nemohl hýbat hlavou na krku. Hlavně v noci. Nejdřív jsem si zvykal, a když jsem si zvykl, tak už to trvalo zase trochu moc dlouho. Takový límec (chomout, krunýř apod.) se asi nikomu nezavděčí. Teď už, přes šest týdnů, ho můžu na den a v klidu domova sundávat. Ale venku a při spaní ne. Nevím, jak dlouho to ještě potrvá, protože karanténa mi zabránila v cestě na kontrolu do Olomouce a tak mi ten režim s límcem protáhli na neurčito. No, možná si opravdu zvyknu. Teď k tomu ještě roušku. :)

Martin Litomiský

Našla jsem u vás druhou Boží rodinu

Rozhovor s Ing. Ludmilou Krčovou

● **Lidko, poznali jsme Tě ve Tvých 68 letech. Řekni nám, prosím, odkud jsi k nám přišla, kde jsi vyrůstala a co jsi studovala.**

Přišla jsem z Brna. Žila jsem tam 49 let. Se svým manželem jsem se poznala na studiích na elektrofakultě. Po ukončení studia jsme se vzali a oba jsme pracovali v Brně. Manžel studoval kybernetiku a já sdělovací techniku.

Pocházím ze zdejšího kraje. Moji rodiče žili v Opavě, tam jsem se také narodila jako sedmé dítě. Záhy po mém narození jsme vlastně utekli do Třemešné. Padesátá léta jsou známá jako tvrdá totalita. Tatínkovi hrozilo zatčení. Byl znám svým vystupováním proti Komunistické stra-

ně a zastával funkci předsedy Lidové strany v Opavě -Kateřinkách. Třemešná patřila do Sudet a byla osídlována nejen volyňskými Čechy a Slováky ale i lidmi, kterým se odpouštěly tresty.

● **Pověz nám něco o své rodině – víme, že jsi ovdověla a že máš tři dcery.**

Ano, narodily se nám 3 dcery. Jana, Jitka a Dita. Žili jsme šest let ve svobodárně se dvěma dcerami. Potom se otevřela možnost postavit si družstevně řadový domek v novém plánovaném sídlišti rodinných domů v Kohoutovicích u Brna. Tak jsme toho využili a postavili jsme si jednogenerační domek, po té se nám narodila třetí dcera Dita.

● Ludmila Krčová s manželem.

V roce 2003 manžel onemocněl rakovinou slinivky a zemřel. Zemřel doma během čtyř měsíců. Byla to těžká doba, ale Pán nás nesl a dodal síly k dalšímu životu.

Jana již byla vdaná se dvěma dětmi, Jitka končila studium medicíny a Dita byla v prvním ročníku na Umělecké průmyslové škole.

Manžel měl malou počítačovou firmu, ve které jsem mu pomáhala. Soustředovali jsme se na lékařský software, který jsme instalovali lékařům, hlavně zubním. Po manželově úmrtí jsem v této práci pokračovala. Hodně mi pomáhal synovec.

● **Hned při prvním setkání jsi působila jako velmi radostná křesťanka. Můžeš nám říct, jak jsi uvěřila?**

Uvěřila jsem v 18 letech na jednom mládežnickém setkání.

S manželem jsme oba chodili do sboru Bratrské jednoty baptistů v Brně. Manžel pracoval ve staršovstvu a já jsem dělala sborové účetnictví. Moji rodiče také byli věřící a vychovávali nás v báz-

• Ludmila Krčová zpívá ve sboru.

ni Boží. Ale jak víme, víra se nedědí a člověk je jednou postaven sám před rozhodnutí, zda přijme Pána Ježíše jako svého Spasitele, či ne. Bylo to mé nejlepší rozhodnutí, jaké jsem v životě udělala.

• Jak využíváš volný čas v důchodu?

V důchodu jsem ještě pět let pracovala. Mezitím Dita vystudovala na Baťově universitě animovanou tvorbu a našla si práci v Praze. Vdala se a rozhodla se s manželem v Praze zůstat. V domku jsem zůstala sama. Jitce se narodil čtvrtý chlapeček a potřebovali řešit bydlení. Třípokojový byt už byl pro ně malý. Darovala jsem tedy domek dcerám a ty se dohodly domek přenechat Jitce a ta se s nimi vyrovnala.

A já jsem šla do domku po rodičích do Třešně. Rodiče jsou zde i pochováni a já tu mám domov. Mám sedm vnučat a jezdívám je hlídat dle toho, jak dcery potřebují.

Domek si opravují a pracují hlavně na zahradě, která je obrovská, až nad mé síly. Dělá mi to radost, ale nepřeháním to.

Svůj domovský sbor s Boží rodinou mám ve sboru Bratrské jednoty ve Vikýřovicích. Jezdívám tam dvakrát měsíčně. Vloni jsem si zlomila ruku a nemohla jsem řídit auto, tak jsem začala jezdit autobusem k vám. Poskytlí jste

mi skvělou rodinu bratří a sester. Jsem u vás velmi ráda a tak mám rodiny dvě.

• Jakou jsi prožila v posledních letech největší bolest a největší radost?

Bolestí bylo hodně, ale ze všeho mě Pán vytrhnul. Jednu bolest jste prožívali se mnou a vedli jste modlitební zápas, za což jsem vám velmi vděčná.

Dcera Dita onemocněla rakovinou lymfatických uzlin ve třetím měsíci těhotenství. Podstoupila léčbu chemoterapií a ozařováním. Byla to těžká doba pro nás všechny. Ta představa, jak se bude ztrácet a nemoc ji pohltí i s dítětem jako mého manžela, mě drtila. Modlitba a chvály Boha byly tím nejsilnějším lékem.

Když člověk začne v těžkých chvílích chválit Pána Ježíše za vše dobré a dá si tu práci vzpomínout si, co už dostal a z čeho ho Pán vysvobodil, tak se dostavuje uklidnění a jasná mysl. Boží milosrdenství se nad námi skutečně mohutně klene.

Během léčby se událo mnoho zázraků drobných i velkých. Ty velké byly tři.

Dita porodila zdravého chlapečka, který se krásně vyvíjí a dělá nám všem radost.

Po porodu se dostala Dita do naprosto vyčerpaného stavu a dostala sepsi. Lékaři ji nasadili

vzácná antibiotika a ta ji s Boží pomocí zachránila. Na následující kontrole se ukázalo, že primární nádor ještě zůstává a Dita podstoupila 40 ozáření v Protonovém centru. Koncem února po vyšetření lékaři konstatovali, že je zdravá a bude každé tři měsíce sledovaná.

Byla to tichá a silná radost. Mé nitro zaplavila vlna úlevy, pokoje a vděčnosti k našemu Pánu. Velký dík patří také Ditiným lékařům, kteří k ní přistupovali velmi zodpovědně a citlivě. Byli pro ni velkým povzbuzením. Je to velký Boží dar ta dnešní léčba, metody a přístroje.

• Jaké biblické verše jsou Ti blízké?

To je pro mne otázka, jako byste se mne ptali, která kytička na zahrádce je ta nejhezčí. Všechny jsou krásné a obohacující. Spolu s manželem nás posiloval verš:

Římanům 8, 38:

„Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.“

Ptala se Tamara Maláčová

• Dcera Dita se synem.

• S dcerami a vnučkou.

Hospodaření a rozpočet sboru

Položka	Hospodaření 2019 skutečnost	Rozpočet 2020
Kancelářský materiál a tiskoviny	10 369 Kč	2 000 Kč
Spotřeba energie vč.vody (kostel + fara Krnov + kostel Krasov)	9 060 Kč	51 000 Kč
Běžná údržba	43 794 Kč	30 000 Kč
Cestovné	5 010 Kč	5 000 Kč
Dary křesť.služby a prezentace	5 675 Kč	6 000 Kč
Ostatní služby + placené nájmené	1 980 Kč	4 500 Kč
Telekomunikace	0 Kč	6 000 Kč
Nákup knih, sbor.čas.Dobrý Pastýř	19 153 Kč	20 000 Kč
Poskytnuté dary	12 000 Kč	4 000 Kč
Odvod repartic + Personální fond	164 011 Kč	193 488 Kč
Ostatní náklady, odpisy	16 291 Kč	87 000 Kč
Daně a poplatky	544 Kč	600 Kč
Náklady celkem	287 887 Kč	409 588 Kč
Sborové sbírky	67 630 Kč	65 000 Kč
Dary zahraniční	0 Kč	0 Kč
Dary tuzemské + salár	443 629 Kč	445 000 Kč
Příjmy z hospodář. činnosti (nájem)	18 000 Kč	24 000 Kč
Ostatní sborové příjmy	2 863 Kč	16 000 Kč
Provozní dotace (od ČCE - fotbalék)	5 000 Kč	60 000 Kč
Výnosy celkem	537 122 Kč	610 000 Kč
Hospodářský výsledek (výnosy – náklady provozní)	+249 235 Kč	+200 412 Kč
Dluh sboru k 31. 12. 2019:	1 200 000 Kč	

Pozn.: Splátka půjčky (200 tis.Kč ročně) není zahrnuta v nákladech, proto je plánovaný hospodářský výsledek ve výši cca +200 tis.Kč.

ATM v duchu Komenského

Také letošní kalendářní rok jsme zahájili Aliančním týdnem modliteb. Konal se od 6. do 11. ledna. Letošní ATM vycházel z myšlenek a života Jana Amose Komenského, jehož 350. výročí úmrtí si právě letos připomínáme. Inspirací bylo jeho dílo Porada o nápravě.

Podrobnější témata k modlitbám na jednotlivé dny byla tato: Jazyk, řeč a média - Podnikavost a byznys - Víra, spiritualita a náboženství - Vzdělání - Krása, kultura, umění - Rodina.

V Krnově se připojilo k modlitbám v tomto týdnu všech šest křesťanských sborů či společenství. /M.Č./

Za rok se stěhujeme do Krnova

Korespondence se Štěpánem Jančou

Koncem měsíce března napsal náš kurátor Jirka Marek našemu „nastávajícímu“ faráři Štěpánu Jančovi do Skotska. Informoval ho o situaci u nás a požádal o pár slov o tom, jak se Jančovi na ostrově mají. Štěpánovu odpověď otestujeme v plném znění.

/red/

Ahoj Jirko,

my Vás zpovzdálí sledujeme, i když příliš podrobné zprávy se k nám nedostávají. Ano, pomalu se chystáme na to, že za rok se stěhujeme do Krnova. V Lockerbie se nám velice líbí, lidé jsou tady velice přátelští a je to úžasná zkušenost. V tuhle chvíli jsme ale všichni zajatci koronaviru. Už i Británie vyhlásila zákaz shromažďování více než 2 osob:-),

Tesco obvykle plné zeje prázdnou - nejen, že nejsou lidé, ale i regály jsou poloprázdné. Církvní život je umrtven, část se přesunula na internet, ale jinak se lidé ukázněně stáhli do svých

domečků a bytečků, případně zahrádek - po extrémně propršené zimě právě teď přišlo několik teplých a slunečných dnů. Já s Aničkou sedím doma, protože zároveň s kostely se zavřely i školy. Lila naopak - jako zaměstnanec sociálních služeb - pracuje mnohem intenzivněji a připravuje se na to, že ve chvíli, kdy se u nich v domově objeví 3 případy, zavřou tam kompletní personál nejméně na týden v kuse:-). Měli jsme teď na příští měsíc naplánovaných několik návštěv z Česka, ale bohužel to vypadá, že nikdo nebude moct dorazit:-(Stejně tak náš plán na cestu do Česka v červenci je dost nejistý... Ještěže máme mobility, emaily a facebooky...

Mějte se krásně!
S Pánem Bohem!

Štěpán

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Ostravě
vás zve na letní stanový tábor na téma

HRANIČÁŘŮV UČEŇ

STRÍTEŽ NAD BEČVOU
3. – 15. 8. 2020

Will je malý, ale za to hbitý a neobyčejně bystrý. Záhadný hraničář Halt si jej vybral do učení. Brzy zjistí, že dobrý hraničář je pro království důležitý, i když nemá meč a zbroj. Vydejte se společně s námi na nebezpečnou výpravu do poustiny, a pomozte Willovi a hraničářům zachránit království před děsivými tvory i lidskou zradou.

PRO: děti ve věku 6-14 let
SRAZ: sobota 3. 8. 2020 ve 13.30 hod., Ostrava, hl. nádraží (popř. dle domluvy v 16.00 na tábořišti)
NÁVRAT: sobota 15. 8. 2020 ve 14.20 hod., Ostrava, hl. nádraží (popř. dle domluvy předání dětí na tábořišti v 11.30)
MÍSTO: tábořiště s indiánskými stany tee-pee - Strítež nad Bečvou

JAK DÍTĚ PŘIHLÁSIT?
vyplnit e-přihlášku na webových stránkách:
<https://tabory-ccostrava.cz/>
bližší informace na tel. č. 725 739 216

CENA POBYTU A TERMÍN ZAPLACENÍ
2.900,- Kč (při více osobách z 1 rodiny 2.500,- Kč za 1 dítě)
platba převodem na bankovní účet č. 230 036 5561/2010,
variabilní symbol: 20200803
nejpozději do 30. června 2020

Zápis ze schůzí staršovstva za prosinec 2019 + leden a březen 2020 (výběr)

9. prosince 2019

- Dojednávali jsme drobné věci související s vánočním provozem – adventní koncerty (již probíhající), dětskou vánoční hru. Od neděle 29.12. se přesuneme na faru.
- Rodina Štorkových v Třemešné – informace: Včerejší sbírka vynesla 12 tis.Kč (na opětovné zapojení elektriny do domu); sestra L.Křčová pomáhá s prádlem a rovněž domluvila schůzku se starostou obce.
- Bratr Martin Litomiský o své činnosti. Schůzi navštívila pí.Ludmila Vajdová, pověděla něco o sobě, žádá o křest, pokřtěna bude příští neděli 15.12.
- Volných 400 tis.Kč bude zasláno na účet, kde se peníze zhodnotí vyšším úrokem (4%), než je běžné, na doporučení Petra Strnadela.
- Schválen dar ve výši 2.000 Kč na podporu aktivit České biblické společnosti.

13. ledna 2020

- Alianční týden modliteb – již proběhl od 6.-11.1. – každý večer v prostorách některé z místních církví
- So 1.2. – turnaj ve stolním fotbálku na faře – organizuje Jiří Marek ml.
- 10.-16.2. – týden manželství, v sobotu 15.2. někomu pozvat na setkání párů, v neděli 16.2. – téma kázání manželství – zkusíme zorganizovat
- So 7.3. – katolíci by rádi využili náš kostel – chvály „Kousek nebe“ – souhlasíme (tento večer se nakonec nekonal)
- Karneval pro děti – chystá Marta M., termín zatím není stanoven
- Br. farář M.L. informoval o svých návštěvách ve středisku SD Benjamin, Effatha, Žáry. Dne 30.1. se chystá na plánovanou operaci páteře – je třeba zařídit zástup. Zajištěním bohoslužeb a biblických hodin pověřen J.Marek st. – zvát i hosty (navrženi např. bratři Martin Čunek, br. Radek Do...). Hovory o víře (středa) budou pokračovat, až to bude pro M.L.možné. Dorost zachovat – na starost si bere Marta M.
- Modlitby během bohoslužeb (reakce na článek v DP od Marty M.) – kazatel vyzve ke chvíli modliteb, které mohou být tiché i hlasité.
- Výtěžek ze vstupného advent.koncertů 11.200 Kč předán v hotovosti br. Rom. Hotoví
- Elektrina – od 1.1. přecházíme k Innogy – dosa- vadní dodavatel Amper Market výrazně zdražuje.
- Synodní rada vyhlásila mimořádnou sbírku na pomoc uprchlíkům v Řecku na ostrově Lesbos – rozhodnuto, že pošleme dar ve výši 1500 Kč.

- Rodina Štorkových v Třemešné – elektropráce zčásti hotové, faktura zatím nebyla vystavena.

10. února 2020

- schůze zrušena pro nemoc faráře i kurátora (ostatní s povděkem akceptovali).

9. března 2020

- Zabývali jsme se přípravou výročního sbor.shromáždění (VSS) - neděle 22.3. Předsedou VSS navrhne staršovstvo br. faráře Martina L., zapisovatelkou bude Lidka L.
- So 4.4.- jarní presbyterní konference Olomouc – „Hospodaření sborů i celé církve“
- Pá 10.4. v 17 hod. (Velký Pátek) – Velikonoční hra jako loni, Večere Páně - ano
- Z fary do kostela se přesuneme na Velký Pátek – odsouhlaseno
- Noc kostelů 2020 (5.6.) – půjdeme do toho – program připraví skupina ve složení M.Litomiský, L. Lukášová a J. Marek ml.; návrhy na program: dětské sbory, žestový kvintet, náš pěvecký sbor, varhany, p. Václav Návrat, Martin Kučera fotky...
- Diskutovali jsme, zda má smysl konat akci Pod nebem (pro veřejnost) nebo raději něco pro sbor. V této věci připraví Petr Strnadel a Jiří M. ml. dotazník, abychom zjistili, o jaké aktivity je zájem. Některé otázky bratři připraví na následující neděli, podrobnější dotazník na VSS (koordinátor dotazníku – Petr Strnadel).
- Na účet přišlo 48 tis. Kč na kávovar – dotace z DaRPů – M.Marková koupí kávovar
- Nový/nová účetní (br. Stanislav Vybíral by už rád tuto službu, kterou dělá mnoho let, ukončil). Padlo několik návrhů, koho oslovit.
- V kostele probíhá revize elektroinstalace, kterou dělá p. Karel Siuda st.
- Probrána pošta z ÚCK – materiál k postavení presbyterů v církvi a další.
- Rodina Štorkových v Třemešné – uhrazeno 12 tis. Kč, elektrina již zapojena.
- Ostravský sbor ČCE pořádá tábor pro děti v první polovině srpna a nabízí místa i dalším sborům (i Krnovu).
- Každoroční ekumenická akce Čtení Bible (před Bauerovou kavárnou) se už asi konat nebude. Diskuse nad tím, zda ji něčím nahradit – nabízet kávu? Je nutné dořešit v rámci místní ekumeny (na schůzce zástupců krnovských církví).
- Br. farář M.L. informuje o výrazném snížení cen Bibli, které nabízí CBS. Schváleno zakoupit 5 až 10 Bibli.

Biblické pojmy

Golgota

Bylo to místo vně Jeruzaléma, kde se popravovalo a byl tam také ukřižován Pán Ježíš. Název pochází z aramejštiny a znamená Lebka. Snad pro ty popravy, bývalo jich za římské okupace hodně a bylo možné, že tam zůstávala mrtvá těla a pak i kosti popravených. Ovšem existuje názor, že ten vrch připomínal lebku svým tvarem. Ekumenický překlad uvádí jako možnost překladu Holý vrch, ale v řeckém textu je doslova Místo lebky. Ať už jakkoli, bylo to místo zlověstné jako později Šibeniční vrch za kdejakým středověkým městem. Nedaleko byla zahrada s hrobem, kam uložili Ježíšovo tělo. Hrobů tam ovšem mohlo být víc.

Dnes je v těch místech kostel Svatého hrobu, ale nelze s jistotou tvrdit, že je to skutečně na tom původním místě, není to jediná možnost. Během obléhání a zničení Jeruzaléma v roce 70 došlo určitě k značným změnám ve městě a v jeho okolí, přesné určení místa není asi úplně spolehlivé. Ale není to ani důležité.

Když dnes řekneme „Golgota“, nevybaví se nám asi hned otázka topografie, ale událost

• Tradiční místo Golgoty v kostele Svatého hrobu

presahující místo a čas. Dobrovolně přijaté utrpení, smrt na kříži a potom i vzkříšení z mrtvých našeho Pána Ježíše Krista. To platí dnes a tady stejně jako tehdy a tam. Golgota jako velmi stručné vyjádření toho, co pro nás podstoupil Syn Boží a Spasitel je naprosto zásadní, nejen zajímavé.

Martin Litomiský

Návštěva seniora Moravskoslezského seniorátu br. Marka Zikmunda v Krnově

První březnovou neděli jsme měli na bohoslužbách návštěvu – br. Marka Zikmunda, faráře v Přerově a od roku 2016 seniora Moravskoslezského seniorátu. Senior je volen na konventu (shromáždění zástupců sborů ČCE daného seniorátu) vždy na 6 let. Jeho předchůdcem byl br. Lubomír Červenka, farář v Hodslavicích. Br. Marek Zikmund byl ochoten přijet do Krnova a posloužit proto, že náš farář Martin Litomiský byl po operaci ještě ve stavu nemocných a necítil se zcela zdrav. Nakonec se oba o nedělní službu podělili.

• Br. Marek Zikmund

Senior stojí v čele seniorátního výboru (v MSS 6členný), což je mezičlánek mezi Synodní radou a jednotlivými sbory. Činnost se-

niorátního výboru i seniora samotného je dána Řádem o správě církve. Kromě svého sboru má dohlížet na fungování ostatních sborů a kolegů farářů v seniorátu. Do určité míry je to podobné, jako s prací faráře na sboru – je-li činný a aktivní (což br. Marek Zikmund je), má práce nad hlavu a ostatní ho musí mírnit, aby „nevyhořel“. Byli by pohodlní, tak problémy sborů příliš neřeší (tyto se hromadí a pak mohou „vybuchnout“).

M. Zikmund po absolvování ETF působil na sboru ČCE v Žatci, potom 12 let (2001 až 2013) v Boskovicích a od roku 2013 je farářem v Přerově. Je ženatý a s manželkou Martou (roz. Slámovou) mají tři dcery školou povinné.

J.M.st.

Znáte originální modlitbu?

Prosba za věrohodnost s srozumitelnost

Pane, prosíme Tě za Tvou církev.

Dej jí odvahu, aby se stále obnovovala.

Pomoz jí, aby se vždy znovu ptala na cestu, po níž ji chceš vést. Dej i nám,

Pane, abychom v důvěře přilnuli ke svému sboru a našli v něm své místo.

Ty víš, jak je nám někdy těžké najít

pravý přístup. Bohoslužby nám

připadají cizí. Faráři mluví často

nesrozumitelně, jakoby jinou řečí.

Pane, dej nám odvahu přesto

spolupracovat. Dej nám potkat lidi,

jejichž život tě činí věrohodným.

Pomoz kazatelům i nám, abychom si

sblížíme s životem i bohoslužbami

sboru a najdeme v něm

i odpověď na své otázky.

Modlitba z knihy modliteb a meditací

Sešli světlo své.

Modlitbu zaslala sestra Jana Strádalová.

Témata k modlitbám

Děkovné modlitby

- Poděkování Pánu Bohu za existenci církve – Božího lidu, za krásu naší země, za naše rodiny. Za nesmírné Boží milosrdenství a péči o nás.

Přímolvné modlitby

- Přimlouváme se za ty, kteří zápasí v boji s epidemií. Také za vědce, lékaře, zdravotnický personál, hasiče, policisty. Za vládu, aby dělala účelná, ne účelová rozhodnutí.
- Přimlouváme se za životní prostředí. Za dostatek srážek k doplnění podzemních vod. Za změnu politiky i řízení firem v oblasti životního prostředí ve prospěch udržitelnosti lesů, půdy, vody a dalších přírodních zdrojů.
- Vyprošujeme požehnání pro manželství a rodiny. Ať v naší zemi roste úcta k manželství i touha lidí mít děti.

Naši nemocní

- Michal Vybíral, Jana Maláčová, Luboš Horák, sestra Ničmanová.

Dokument

Dopis Synodní rady

Českobratrské církvi evangelické

Praha, 25. března 2020

Milí přátelé, sestry a bratři,

bez jakékoli přípravy jsme vrženi do dosud neprozkoumaného způsobu existence našich sborů. Jak žít ve sborovém společenství bez dvou či tří, kteří se v Kristově jménu scházejí?

Nová je i role našich kazatelů a kazatelek. Ani předchozí studium, ani vikariát je na situaci nouzového stavu cíleně nepřipravovaly. Přitom, paradoxně, jejich služby je nejvíce třeba právě v čase ohrožení a strachu. Proto je povzbuzujeme, aby nacházeli tvůrčí sílu k předávání naděje evangelia způsobem, který je jim blízký.

Není možné určit, jak na to. Snad nejbližší vyjádření je – aktivně. Každý má jiné možnosti, jiná obdarování. Je možné se vzájemně inspirovat, sdílet dobrou praxi, užívat podněty a texty, které jsou k dispozici zejména na internetu.

Za velmi důležité považujeme, aby členové sboru věděli, že se na svého kazatele a svou kazatelku mohou obrátit, že je jim k dispozici telefonem, e-mailem, na sociálních sítích.

Děkujeme sborům, které vysílají bohoslužby online. Je to výborné. Ale není nezbytné, aby tak činil každý sbor. Přijímeje nedělní bohoslužby v České televizi a v Českém rozhlasu za své. Spojí nás jak napříč sbory, tak s ekumenou, i ostatními diváky. Je výtečné, že právě v době úzkosti smíme být spolu ve jménu Kristově.

Návštěvy nemocných a potřebných, kromě situací ohrožení života, nedoporučujeme. Chraňme sebe, ty, kdo s námi žijí, mějme ohled i na navštívené.

Pohřební rozloučení ve sboru doporučujeme odložit na pozdější dobu. Kazatel či kazatelka, ani kdokoli jiný, nesmí být nuceni vstupovat do situací, v nichž hrozí nebezpečí nákazy. Pastorační péče o pozůstalé je za těchto okolností náročná na citlivou komunikaci. Myslíme na vás.

Milé kazatelky, milí kazatelé, čas uvolněný zrušením shromáždění a akcí užitje k modlitbám, přímolvným i kajícím, ke studiu, četbě, pořádání sborového archivu, odpočinku. Dbejte prosím i na to, aby ovšem širší možných aktivit nevedla k vašemu vyčerpání a nekončícímu neklidu.

Přejeme hodně sil, moudrosti a odvahy šířit naději, kterou nemáme ze sebe, a proto nepodléhá ani rzi, ani viru.

Upřímně zdraví

Daniel Ženatý, synodní senior

Vladimír Zikmund, synodní kurátor

Pavel Pokorný, I. náměstek synodního seniora

Jiří Schneider, I. náměstek synodního kurátora

Ondřej Titěra, II. náměstek synodního seniora

Eva Zdražilová, II. náměstkyně

synodního kurátora

Rozloučení s rokem 2019

Silvestr s krásným zaslíbením

Už tradičně proběhlo na silvestra rozloučení s rokem 2019 na faře. Letošní program zorganizovala sestra Věra Marková. Po biblickém zamyšlení bratra faráře Martina Litomiského přišly na řadu příspěvky sester Evy Lojdové, Evy Velíškové a bratra Bedřicha Marka. Každý ze jmenovaných se podělil s ostatními o nějakou událost, která ji nebo jeho v roce 2019 ovlivnila. Poté přišlo na řadu malé pohoštění připravené z donesených sladkostí a slaných pochoutek.

V této části večera byla příležitost se do-

stat i k pěkným vzájemným rozhovorům. Tentokrát se sešlo kolem dvaceti členů sboru.

Na závěr silvestrovského večera si každý, kdo měl zájem, vytáhl biblické heslo na rok 2020. Zároveň bylo vylosováno biblické heslo pro celý náš sbor. Je jím toto krásné zaslíbení:

„Dám ti prozíravost, ukážu ti cestu, kterou půjdeš, budu ti radit, spočine na tobě mé oko.“ Žalm 32,8

/B.M./

Narozeniny ve sboru v dubnu až červnu 2020

Milí bratři a sestry,

dovolte mi, abych vám všem, kteří v daném období budete slavit své narozeniny, popřála upřímně pevné zdraví a mnoho radosti, že jste se toho dožili. Neboť každý den navíc je milost od našeho Pána. Přeji hodně lásky ve vašich vztazích v rodině, stále trvající úcty a schopnost odpouštět si navzájem. Připojuji přání krásného prožití Velikonoc a radost ze vzkříšeného Pána.

Pro povzbuzení do dalších dnů si přivlastněte verš 18 ze Žalmy 145:

Hospodin je blízko všem, kteří volají k němu, všem, kdo ho volají opravdově.

Kéž vás Hospodin chrání na všech cestách a zehná vám.

za redakční tým Eva Roztomilá

Duben:

Andrea **Barešová** (roz. Polišenská),
Rostislav **Sedláček ml.**, Elen **Mičanová**,
Květoslav **Šimek**, Jana **Zmrzlíková**,
Norbert **Gürtler**, Jiří **Vasiliadis**,
Pavel **Malík**, Kateřina **Sewerin**,
Zdeněk **Zmrzlík**, Miriam **Zmrzlíková**

Květen:

Vladimír **Strádal**, Nikolaj **Čepara**,
Hana **Svitilová**, Ondřej **Švéda**,
Kateřina **Vašířová**, Tereza **Chlápková**,
Šimon **Tyleček**, Zdeňka **Kolářová** (Mičanová),
Štěpánka **Křehlíková**, Alena **Kubicová**

Červen:

Milan **Svitil**, Arnošt **Galda**, Marta **Marková**,
Alžběta **Šimková**, Karel **Kovalčík**,
Tamara **Maláčová**, Bedřich **Marek**,
Eva **Roztomilá**, Ludmila **Vavrečková**,
Jiří **Marek nejml.**, Jan **Maláč**

Chci Bohu chválu vzdát

Neumím jako David žalmy psát –

či jako Homér vzletné ódy pět,

však přesto toužím Bohu chválu vzdát...

Patří mu země, nebe, vesmír nekonečný,

zástupy andělů se před ním v úctě klaní.

Je všemohoucí, nesmrtelný, věčný...

a přesto se k nám lidem sklání...

*Dlaň světu podává z těch nekonečných
dálek*

a život nabízí nám ve svém Synu.

Už život bez slz, bez bolesti, válek –

bez kruté smrti nelítočných stínů.

Nabízí život. Slyšíš, človče?

Vždyť ten je přece dávná touha tvoje.

Před Kristem smrt již navždy uteče,

skončí se vláda zla, utichnou boje...

Tak pohled' na tu zkrvavenou skrář

a ruce probodené pro hřích náš.

Teď na tobě je – zda přijmeš jeho dlaň

a výměnou mu svoje srdce dáš...

Báseň ze sbírky Věry Gajdošikové

„Pojď za mnou“

Národní týden manželství

Již několik let se koná v týdnu svatého Valentýna Národní týden manželství. Jak už název vypovídá, jde o různorodé akce, které bývají zaměřeny na podporu manželství. Po celé ČR jich probíhalo několik desítek. Jako sbor jsme se do tohoto projektu zapojili letos poprvé také. Uspořádali jsme přednášku nejen pro členy sboru, ale také pro veřejnost. Přednášku vedl zkušený mediační poradce Tomáš Sedlák. Téma letošního roku bylo: Manželství v síti. Společně jsme se zamýšleli nad manželstvím v síti internetu, v síti sociálních experimentů, v záchranné síti a nad tím, jak udržet zdravý a pevný vztah. Ráda bych zde zmínila pár myšlenek, které mě z celé přednášky zaujaly nejvíce.

Vliv státu

Překvapilo mne, nebo mě to možná nenapadlo, jak velký vliv má na manželství samotný stát a jeho představitelé a vládní systém. „Systém snižuje (byť někdy nepřímo) váhu manželství... Cílem má být silná a stabilní společnost, jejíž základní jednotkou vždy byla rodina. To vše ostatní (infrastruktura, platy, trh práce, ekonomika, politika) jsou jen okrajové věci. Rodina měla vždy svůj program, poslání či poselství předávané z generace na generaci. Z dědy na otce, z otce na syna, vnuka... Žel, současná situace ve společnosti nahrává těm, kteří si chtějí prosadit svou politiku, která s rodinou příliš nepočítá a spíše je na obtíž, protože je silnou buňkou, která odolává vlivům z vnějšku. Když

• Letošním tématem Národního týdne manželství bylo Manželství v síti.

se rozpadne rodina, přebírá ochrannou a normativní funkci okolí, lidé, přátelé a programově stát. A ten je jaký? Křesťanský? Ateistický? Agnostický? Jaký byl v dějinách? Patriarchální či matriarchální? Komunistický či kapitalistický? Jde na západ, či na východ? To vše jsme v naší zemi zažili a zažíváme. Se změnou systému přichází i změna nasměrování a změna cíle. Tomu se pak přizpůsobuje vše. Stát ze své podstaty vytváří systémy. To, co dříve fungovalo běžně – péče o přestárlé v rodinách se zaměnila za domovy důchodců či LDN, místo manželství spolu lidé žijí na psí knížku (na hromádce), s porodným se houpalo jako na houpačce. Podpora státu pro nesezdané páry, či matky samoživitelky je leckdy zneužívaná vychytralým kalkulem a lidem se nevyplatí se vzít...“

Zdravý vztah?

Jedním z dalších bodů bylo to, jak udržet zdravý vztah a jaké jsou předpoklady pro udržení tohoto vztahu. Ze

všeho neúčinnější je PREVENCE. Řešit krizi je pozdě. Důležitější je předcházet nežádoucím jevům ve vztahu. Předpokladem pro udržení zdravého vztahu je těchto 6 bodů: zralost, svoboda, obhacení, změna a růst, komunikace a věrnost. Svoboda je pro udržení zdravého vztahu důležitá. Svobodně si oboustranně zvolíme tento vztah. „Pravá a ideální svoboda je vědomí, že mohu kdykoliv odejít, ale nechci, protože jsme tým, protože jsem dal své slovo, protože ctím závazky, které z našeho vztahu vzešly, a protože je mi ve vztahu dobře a nechci zranit mě tak blízkou osobu, která mi dopravává dostatek prostoru pro mé vlastní aktivity a tužby a které já sám dobrovolně reguluji tak, aby to neohrozilo náš vztah.“ Dobrý vztah může vzniknout a být tam, kde se navzájem přispívá ke štěstí toho druhého. Kde se rozhodli, že budou obohacovat navzájem svůj život. Když jeden přestane obohacovat život toho druhého, nastane malér, protože je to nerovnovážený vztah. Jeden investuje a druhý vysává.

Životní cesta víry IX

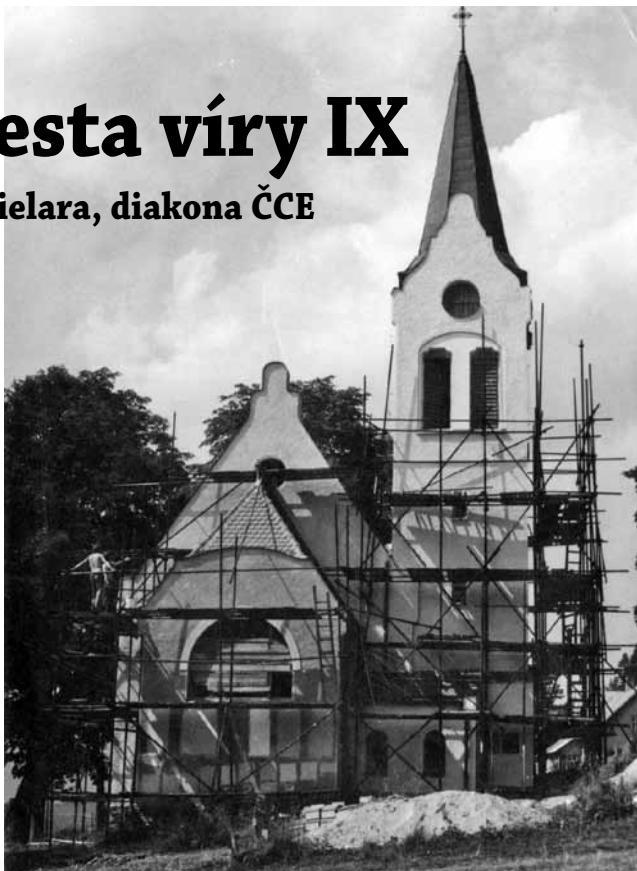
Příběh Bronislava Kielara, diakona ČCE

Krnov, 1971-1987

V další části životního příběhu mého otce se přehoupneme do 80. let minulého století. V krnovském sboru se rozvíjí duchovní život, jak zaznamenal otec ve svých poznámkách.

Já bych ale v tomto díle rád napsal o něčem, co mnozí krnovští nevědí. V roce 1981 jsem se s rodinou přestěhoval do Krkonoš na celocírkevní středisko Horský domov v Herlíkovicích, kde jsme až do roku 1988 se ženou Ljubou spravovali.

Za našeho působení se zde rozběhla důkladná rekonstrukce střediska i kostela. Bronislav Kielar za námi začal jezdit z Krnova pomáhat.

Čtvrtek 6. Broněk byl dnes na schůzce, kde se jednalo o stavebních věcech v Herlíkovicích. Převážná část jednání se týkala vnitřní úpravy kostela. Br. arch. Veselý přinesl určité návrhy, které se probíraly. - Broněk se vrátil z této schůzky teprve ve 20,30 a tak od Ngétki jsme odjeli pozdě večer - Drakuska jela s námi a tak nás bezpečně provedla Prahou a pak se vracela domů tramvají. A my jsme pak, díky Bohu, dojeli dobře do Moravské Třebové, kde jsme u tety Hájkové již zůstali na noc.

Pátek 7. Ráno, osvězení spánkem, odjeli jsme z Morav. Třebové domů. Ivanu a Lenku jsme již doma neseděli.

• Ukázka z deníku mé maminky. Tatínek šel 6. 9. 1984 na Synodní radu v Praze, kde byla schůzka.

Organizovali jsme brigády, na kterých se angažovala převážně mládež. A tady opět otec výrazně pomohl v organizaci a samotné práci na dokončení oprav kostela.

Dokumentuji to archivními snímky z roku 1986, kde je kostelík s lešením. Na dalším snímku je Ljuba Kielarová, která předává lepidlo Bronislavu Kielarovi. A třetí foto je ze slavnostního otevření na konci prázdnin roku 1986, kde sloužil synodní senior Hájek.

Novější fotografie jsou z loňského roku, kdy byla bohoslužbou zahájena česko-německá brigáda. Rád bych tímto dokumentoval, že i po 33 letech od slavnostního znovuočtení herlíkovický kostelík v létě ožije a po nynějším obsazení vrchlabského sboru může sloužit dál. A na tom má i nemalý podíl můj otec a další krnovští.

Pavel Kielar

Českobratrská církev evangelická v Krnově

kazatel sboru: farář Martin Litomiský
adresa: Farní sbor ČCE, Albrechtická 811/8, Krnov, 794 01, tel.: 552 302 109, mobil: 603 547 796
číslo účtu sboru: 1845328379 / 0800
úřední hodiny: čtvrtek 9 – 12 hod, 16 – 18 hod.
www stránky: <http://krnov.evangelnet.cz>
na požádání: - katechetická příprava ke křtu
 - vysluhování Večeře Páně nemocným členům sboru
 - pastorační rozhovory, rozhovory v krizových situacích, zpověď
 - předmanželské rozhovory, příprava ke sňatku

Svatby a křty a katechetické přípravy je zapotřebí dohodnout s kazatelem sboru v dostatečném předstihu.

Pravidelná shromáždění v Krnově:

Neděle 9.45 hod. bohoslužby **v evangelickém kostele**
 Úterý 17.00 hod. biblická hodina **na faře**
 Středa od 17.00 hod. Dorost – setkání dětí školního věku **na faře**
 Čtvrtek od 17.00 hod. zkoušky pěveckého sboru **na faře**
 Pátek 17.00 hod. modlitební setkání **na faře**
 Sobota 18.00 hod. setkání mládeže **na faře**

Pravidelná setkání v Branticích:

2. středa v měsíci **u Strádalových**, Brantice č.p. 179, na nádraží ČD v 17.00 hod.
 - biblická hodina
1. pondělí v měsíci – ekum. modl. setkání v různých církvích dle domluvy

Redakční rada: Bedřich Marek, Eva Roztomilá, Tamara Maláčová, Miluše Čičmanová, Miroslava Šimarová, Petr Strnadel.

Příspěvky: můžete předávat redakční radě, nechat na faře, nejlépe však posílat e-mailem na adresu: dobrypastyr@post.cz

Z důvodu nařízení vlády se sborová shromáždění až do odvolání ruší.

Touto cestou bych chtěla poděkovat mé kamarádce a sestře ve sboru Dajce Balové za její mnohaletou práci v redakční radě Dobrého pastýře. Jak všichni víme, dělala rozhovory s různými lidmi ze sboru i mimo sbor. Dajko, díky!

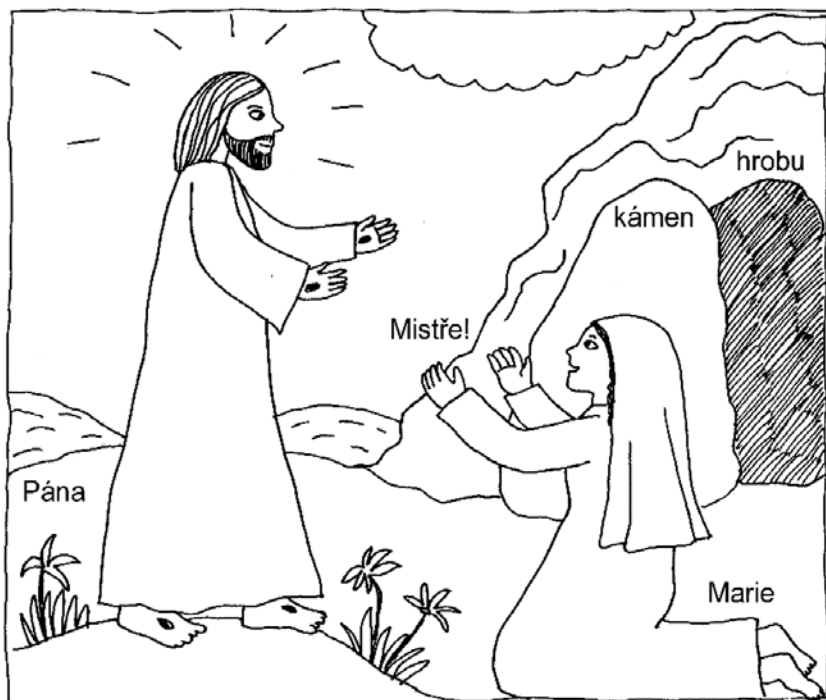
Tamara Maláčová

K poděkování se připojuje i celá redakční rada.

Vzkříšení

Milé děti,

Velikonoce jsou nejdůležitějším svátkem všech křesťanů. Jistě jste si už někdy ten příběh četli, jak Ježíš velmi trpěl, Pilát ho odsoudil a byl ukřižován. Pověsili ho na kříž, aby hodně trpěl, než umře. Pro nás je však nejdůležitější, co se stalo pak. Po třech dnech vstal z mrtvých. Přemohl smrt. To nikdo jiný nezvládl. Díky tomu máme otevřenou cestu k Pánu Bohu, máme naději na věčný život. Díky, Pane Ježíši!
L. Lukášová

Ježíšovo mrtvé tělo zabalili do plátna a položili do
Druhý den ráno šla k hrobu Magdalská.
Uviděla, že velký, který zakrýval vchod hrobu je odvalený.
Běžela za Petrem a Janem. Ti přiběhli k hrobu, vstoupili dovnitř, ale uviděli tam ležet jen plátna.
Marie Magdalská stála před hrobem a plakala.
Spatřila Ježíše, ale nepoznala ho.
Ježíš řekl: „Marie!“ a ona zvolala: !
Marie Magdalská šla k učedníkům a oznámila jim: „Viděla jsem !“

(Doplň správná slova z obrázku do textu a obrázek vybarvi!)

Ohlédnutí za vánoční hrou

Tak jako v každém jarním vydání, i letos se ohlížíme za loňskou vánoční hrou. Bývá to jedna z největších slavností v roce, a díky obsazení velkého množství rolí také nejnavštěvovanější akce.

Největší radost vždycky míváme z hereckých výkonů těch nejmenších. Ani letos nás děti nezklamaly. Parádní výkony ovšem podali i naši ostřílení dospělí herci. Věrka Vdovková a Evička Roztomilá byly tradičně připraveny jako profesionálky a Patrik Lukáš v titulní roli Jonáše opět exceloval. Velké oživení do hry vnesl svým neotřelým projevem Svata Chlápek v roli nesympatického generála.

No, kdo jste nemohli přijít, užijte si hru alespoň z fotografií, ostatní mohou vzpomínat a hledat známé tváře.

/ps/

